

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2018-113b

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag heeft de volgende beslissing gegeven inzake de klacht van:

A,
wonende te B,
klaagster,

tegen:

C, huisarts in opleiding,
werkzaam te D,
verweerster,
gemachtigde: mr. E. van der Linde, werkzaam te Utrecht.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift met bijlagen, ontvangen op 29 mei 2018
- het verweerschrift met bijlagen
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek op 24 oktober 2018.

1.2 Het College heeft de klacht op 4 december 2018 in raadkamer behandeld.

2. De feiten

2.1 Klaagster heeft op 8 februari 2018 telefonisch contact opgenomen met de spoed huisartsenpost E met hoofdpijnklachten. Klaagster werd in eerste instantie te woord gestaan door de triagiste. Op enig moment heeft de triagiste overleg gehad met verweerster en heeft verweerster het gesprek overgenomen. Op dat moment nam ook de vader van klagster het gesprek voor klagster over.

2.2 Over het gesprek op 8 februari 2018 staat het volgende genoteerd in het waarneembericht:

“(...) heeft al weken hoofdpijn, pijn achter de ogen, koorts, 35.3, via oor. eet en drinkt slecht, is constant miss, vandaag 1x geplast vandaag. Hulpvraag: wil oorzaak van hoofdpijn weten. Voorgeschiedenis: bloedarmoeder Medicatie: etoricoxib Algemeen:

3 wkn geleden gevallen met scooter op hoofd, van de week kies laten trekken, alles is bekend bij ha, pijn is ondragelijk, wordt niet serieus genomen door ha. dr C neemt tel over.

Bij overname telefoon vader aan de telefoon. Vindt dat de hoofdpijn te lang duurt en dat er nu iets moet gebeuren. Geen alarmsymptomen.

(...)

Uitleg gegeven dat er nu geen acute reden is om haar te beoordelen. Wij kunnen nu geen bloed prikken etc. Geen alarmsymptomen. Advies: morgenochtend contact met eigen HA.

3. De klacht

3.1. Klaagster verwijt verweerster

1. dat zij klaagster en haar klachten in de avond van 8 februari 2018 niet serieus heeft genomen;
2. dat zij de medische situatie van klaagster heeft onderschat;
3. dat er, ondanks verschillende toezeggingen en pogingen daartoe, geen gesprek heeft plaatsgevonden met de betrokkenen van de huisartsenpost van de bewuste avond.

4. Het standpunt van verweerster

4.1. Verweerster heeft de klacht en de daaraan ten grondslag gelegde stellingen bestreden.

Voor zover nodig wordt daarop hieronder ingegaan.

5. De beoordeling

5.1 Ten aanzien van klachtonderdeel 1:

5.1.1 Het College stelt voorop dat klaagster gesproken heeft met de triagiste en dat de vader van klaagster gesproken heeft met verweerster. Klaagster stelt dat zij tijdens het gesprek op 8 februari 2018 niet netjes te woord is gestaan, dat verweerster geïrriteerd heeft gereageerd op vragen en dat verweerster gezegd heeft dat zij hooguit een pijnstiller kon voorschrijven. Verweerster stelt dat zij het betreurt dat klaagster zich niet serieus genomen voelde en dat zij geïrriteerd is overgekomen op de vader van klaagster. Dit is niet haar bedoeling geweest. Verder stelt zij dat zij niet heeft gezegd dat klaagster "hooguit een pijnstiller" voorgeschreven zou kunnen krijgen, maar dat zij aan de vader van klaagster uitgelegd heeft dat zij op dat moment geen alarmsymptomen heeft gehoord en dat zij in de avonduren geen diagnostiek in kon zetten. Om klaagster toch zo comfortabel als mogelijk de nacht door te kunnen laten komen heeft verweerster aangeboden om extra pijnstilling voor te schrijven. De lezingen van partijen over het gesprek op 8 februari 2018 verschillen. Voor het College is

niet vast te stellen hoe het gesprek precies is verlopen. Dat brengt mee dat niet kan worden vastgesteld of verweerster klachtwaardig heeft gehandeld. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van verweerster, maar op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Deze feiten kan het College dus, ook als aan het woord van klaagster en van verweerster evenveel geloof wordt gehecht, hier niet vaststellen.

5.2 Ten aanzien van klachtonderdeel 2:

5.2.1 Het College wijst erop dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de beroepsbeoefenaar bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard. Verweerster diende op 8 februari 2018 te beoordelen of de klachten van klaagster dusdanig spoedeisend waren dat een beoordeling (door de eigen huisarts) de volgende dag, niet kon worden afgewacht. Het College is van oordeel dat met de informatie die verweerster op 8 februari 2018 had, er voor haar geen aanwijzingen waren die maakten dat zij tot een doorverwijzing had dienen te besluiten. Onweersproken is dat het om al langer bestaande hoofdpijn ging, waarvoor de eigen huisarts was bezocht en waarvoor ook recent voor het telefonisch contact met verweerster, contact met de huisarts was geweest. Gelet hierop en in samenhang met het ontbreken van alarmsymptomen zoals neurologische uitvalsverschijnselen en/of aanhoudend braken, is het College van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot het door haar gegeven advies kon komen.

5.3 Ten aanzien van klachtonderdeel 3:

5.3.1 De klacht zoals omschreven onder nummer 3 heeft klaagster na het mondelinge vooronderzoek op 24 oktober 2018 ingetrokken, zodat het College over dit klachtonderdeel geen beslissing meer hoeft te geven.

5.4. Om bovenstaande redenen zal de klacht zonder nader onderzoek als kennelijk ongegrond worden afgewezen.

6. De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag beslist als volgt:

wijst de klacht af.

Deze beslissing is gegeven op 15 januari 2019 door W.N.L. Donker, voorzitter, E.P. de Beij, lid-jurist, H. Baak, I. Dawson en R.J. Stolker, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door R. van der Vaart, secretaris.

voorzitter

secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg door:

- a. de klager en/of klaagster, voor zover de klacht is afgewezen, of voor zover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. degene over wie is geklaagd;
- c. de hoofdinspecteur of de regionale inspecteur Gezondheidszorg en Jeugd, wie de aangelegenheid uit hoofde van de hem toevertrouwde belangen aangaat.

Het tot het Centrale Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te

Den Haag, door wie het binnen de beroepstermijn moet zijn ontvangen.